

[Parkov.]

For Flaadens Vedkommende er Forslaget udarbejdet af og i Ministeriet. Det er bekendt, at Viceadmiralen har anset det for udelukket indenfor den fastsatte finansielle Grænse at opstille et Grundlag for en Søværnsordning, som havde Betingelser for at tage de Flaaden under krigerske Forviklinger tilfaldende Opgaver op til Løsning. Under disse Omstændigheder vil det efter vor Formening være nødvendigt at faa Kendskab til den ansvarlige sømilitære Sagkundskabs Stilling til det foreliggende Lovforslag, og det saa meget mere, som der fra den kommanderende Generals Side har været Adgang til at give Offentligheden Kendskab til Generalens Standpunkt overfor Hærlovsforslaget.

Derfor mener jeg heller ikke, der er Anledning til at komme ind paa Enkeltheder i Forslaget — det er jo for øvrigt sket fra anden Side —, men maa kræve, at der nedsættes et Udvalg, som kan foretage en kort Behandling af Forslaget, og overfor hvilket der kan afgives Oplysninger bl. a. om, hvad Viceadmiralen har at indvende mod Forslaget og om hans Begrundelse af Indvendingerne.

Jeg er ikke i Tvivl om, at Forslaget paa alle Omraader byder alt for lidt. I saa Henseende kan man vistnok trygt henholde sig til det Skrift, vi har faaet fra Søløjntantselskabet, og som jo er en enstemmig Udtalelse fra dem, der eventuelt skal træde i Skranken ved Benyttelsen af denne Ordning. Jeg skal blot henlede Opmærksomheden paa, at der til Søbefæstningen, naar den overgaar til Marinen, ikke er beregnet mere end ca. 700 000 Kr. aarlig, medens den afgaaede Viceadmiral forlangte 1,3 Mill. Kr., hvilket for øvrigt ogsaa er det Beløb, der altid har været anvendt, saa længe Hæren har haft Søbefæstningen.

Venstre synes jo efter den ærede Ordfører (I. A. Hansen's) Udtalelser, at ogsaa Flaadeforslaget er tilfredsstillende paa alle Omraader — efter Omstændighederne selvfølgelig —, men her kan Venstre i hvert Fald ikke i mindste Maade støtte sig paa Sagkundskaben.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen var jo navnlig inde paa Sparebestræbelserne og talte om, at det vilde betyde saa overordentlig meget, at der ved Gennemførelsen af disse Lovforslag spares 6 Mill. Kr. — han regnede endog ud for os, hvor meget det betød for os pr. Dag. Ja, det er jo rigtigt, at der skal spares, men vi ved vel ogsaa alle, hvad det betyder, hvis man ikke til saadanne Øjemed anvender de Midler,

som er nødvendige; vi har vel ikke helt glemt Tiden fra 1914 til 1918, som krævede saa store Summer, at det, som man skulde give ud aarligt til Vedligeholdelse af en Forsvarsordning, er for intet at regne derimod, og det er vel ikke helt utænkeligt, at man kunde komme ind i en Situation, hvor de, der tog os, fordi vi var værgeløse, udskrev saadanne Kontributioner, at det, der her er Tale om, er for intet at regne derimod. Jeg tror, at man i nogen Maade skulde tage ogsaa dette med i sine Betragtninger.

Der er i „Tidsskrift for Søværnen“ gjort Rede for den Betragtning, som Søløjntantselskabet gør gældende overfor Flaadens fremtidige Ordning. Nu har vi ogsaa i det høje Landsting hørt fremhævet, at vi dog har 3 Søforsvarsskibe, eller Artilleriskibe, hvad man skal kalde dem. Ja, det er ganske rigtigt, men den konservative Ordfører i Landstinget, Hr. Ellinger, gjorde samtidig opmærksom paa, at det ene af disse Skibe, endda det yngste, ikke havde tilstrækkelig stærkt Panser, og at de to ældre har for langsom Fart, saa man maa vistnok sige, at selv om Tallet 3 er rigtigt, maa det være paa Tide at skride til Bygning af Artilleriskibe, hvis der skal være Tale om at anvende Artilleriskibe.

Jeg gør ogsaa opmærksom paa, at man under tidligere Forhandlinger om disse Forhold har tænkt sig den Mulighed, at Artilleriskibene kunde erstattes med svært Artilleri paa Land, en Fremgangsmaade, som ganske vist blev bestridt af Flaaden, men som det dog var muligt at tage op til Overvejelse — men heller ikke heraf findes der noget i det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen citerede med Forkærlighed den konservative Ordfører i Landstinget, Hr. Ellinger. Den ærede Landstingsmand sagde, at en af Forudsætningerne for, at han kunde være med i dette Arbejde — og det pointerede han meget stærkt —, var, at der blev Ro om Forsvaret, og at alle Partier gik ind for det. I saa Fald havde det ærede Medlem erklæret sig rede til at gaa ind for en Ordning paa 37 Mill. Kr. Men der skete imidlertid det, at der ikke blev Ro, og der skete det, at de 37 Mill. Kr. blev til 35½ Mill. Kr., og der skete det, at der af de 35½ Mill. Kr. skal udredes Midler til Centralstyrelsen — ca. ½ Mill. Kr. —, og senere er Udgifterne til Pension og Venterpenge ogsaa blevet inddraget i dette Beløb. Alt dette skal tages fra de 35½ Mill. Kr., hvad der jo ikke var Tale om, da der kom Forslag fra Underudvalget eller fra Venstre.

Den ærede Landstingsmand Hr. El-